

¿Quina autonomia, quina nació?

1. ¿Considera satisfactori l'actual estatut d'autonomia?
 2. ¿Què pensa del sistema de finançament? 3. ¿Cal modificar la Constitució pel que fa a la prohibició de federació entre comunitats autònomes? 4. ¿Es pot fer nacionalisme dins l'actual Estat espanyol? Són les preguntes que hem formulat a distintes forces polítiques representatives al nostre país.

F. Mateu

Ramon Trias Fargas
(Convergència i Unió)

1. Jo crec que l'estatut s'aplica d'una manera restrictiva des del govern central, i això fa que no siga l'actual situació la que jo consideraria idònia.
2. No és l'adequat perquè deixa les comunitats autònomes completament en mans del govern de Madrid. Les fórmules per a solucionar aquesta situació existeixen, però són complicades d'explicar en un espai tan breu.
3. Aquest tema crec que encara no s'ha plantejat, sobretot perquè encara cal consolidar les autonomies abans d'arribar-hi.
4. Jo crec que sí.

Raimon Obiols
(PSC)

1. Si, n'estic plenament convençut. Ara bé, cal avançar en la plena utilització i desenvolupament de tot el seu contingut, la qual cosa l'actual govern de CiU no ha estat capaç de realitzar.
2. L'actual sistema de finançament encara es troba en la fase de període provisional que es va contemplar en l'estatut. En passar al sistema definitiu caldrà corregir totes les deficiències que s'han constatat amb la finalitat de dotar-les d'un sistema que garanteixi la suficiència i l'autonomia financera de la Generalitat.
3. Considero plenament vàlid el contingut de la constitució de 1978 per al desenvolupament d'un autèntic estat autònom. No crec necessària la modificació de cap aspecte.
4. No sols és compatible, des de la realitat que Espanya és una nació de nacions.

Magda Oranich
(Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra)

1. L'actual estatut d'autonomia és un instrument que es pot fer servir, però no és el més adequat.
2. Caldria modificar l'actual sistema de finançació autònoma, en favor d'un concert econòmic més favorable als interessos de Catalunya.
3. Aquest article de la Constitució va ser redactat expressament contra els Països Catalans, i jo no vaig votar-la entre altres raons, precisament per la presència d'aquest article.
4. No.

Jeroni Albertí
(Unió Mallorquina-PRD)

1. Pens que sí. El que passa és que l'autonomia s'ha d'aplicar amb el pes polític que implica. Cosa que de vegades no es fa.
2. No és bo. Cal anar a un sistema més equitatiu, més igualitari i que contingui una major claredat que obligui totes les parts.
3. Jo sóc, per sistema, molt respectuós amb la Constitució.
4. Crec que no s'ha de fer catalanisme, nacionalisme, sinó que s'ha d'aplicar i aprofundir el marc que consagra la Constitució, el sistema autònom.

Josep Guia
(Moviment de Defensa
de la Terra)

1. És evident que l'estatut no serveix per a aturar el procés de liquidació del nostre poble iniciat fa segles pels espanyols. L'única solució és la de la sobirania nacional, això és, la república catalana. Les autonomies són, al segle XX, allò que eren les províncies al XIX.

2. L'actual sistema de finançament demostra només que no hi ha autonomia financera. Per tant, no pot haver-hi autonomia política. És una pura broma.

3. A nosaltres no ens preocupa reformar la Constitució espanyola, sinó construir Catalunya. En qualsevol cas, la federació de les comunitats autònomes ubicades en territori català no forma part del procés que nosaltres propugnem cap a l'alliberament nacional.

4. No. Els catalans no som espanyols.

Heribert Barrera
(Esquerra Republicana
de Catalunya)

1. Els sis anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de l'estatut han demostrat que aquesta autonomia és insuficient per a assegurar la permanència de la identitat nacional catalana.

2. Hi ha una solució que seria la d'aplicar, almenys en el cas concret de Catalunya, el model del concert econòmic que regeix al País Basc i Navarra. Aquesta seria una fórmula acceptable.

3. Aquesta prohibició és absolutament il·legítima i precisament va ser una de les causes que em portaren a no votar afirmativament la Constitució al Parlament i, el meu partit, a recomanar no votar-la.

4. En la mesura que l'Estat espanyol té una estructura reformable, no hauria d'haver-hi cap oposició. Però em sembla incongruent dir que l'actual estructura de l'estat és bona i afirmar, al mateix temps, que som una nació.

Vicent Pitarch
(Unitat del Poble Valencià)

1. L'estatut és l'instrument idoni per a adequar a la conjuntura actual el vell projecte de l'Estat espanyol d'esdevenir *nación española*. Provisionalment, però, se'l podria acceptar, prèvia una reforma a fons tan densa que ací no puc enumerar.

2. Justament, un dels aspectes més conflictius de l'estatut és el títol cinqué. Cal exigir la participació del país en els impostos generals en una part percentual negociada i necessàriament la mateixa per a tots els impostos.

3. És la manifestació de debilitat del mateix estat davant la dinàmica que ha de suposar la cohesió de les nacions submergides. L'article 145.1 de la Constitució és una provocació a qualsevol nacionalista perifèric.

4. Els components ideològics actuals que basteixen el concepte Espanya, els veig inequívocament colonialistes. Crec, doncs, que els mateixos espanyols que hi creuen tenen pendent el repte de la democràcia.

Mateu Morro
(Partit Socialista de Mallorca)

1. En el cas de les Illes l'estatut d'autonomia és profundament insuficient i no contempla ni tan sols algunes de les competències que haurien de ser bàsiques. És clar, doncs, que pens que no. Voldria afegir, però, que qualsevol intent de millora ha topat amb la resistència del PSOE.

2. No és correcte, perquè es tracta d'un sistema absolutament centralista. Necessitariem poder recaptar els nostres ingressos i poder-los administrar, sense censures a priori, per estar-ne satisfets.

3. És evident que aquest article de la Constitució és fet contra la idea dels Països Catalans, i això òbviament perquè l'aprofundiment de les relacions entre el Principat, el País Valencià i les Illes va en contra del projecte nacionalista espanyol dels qui elaboraren la constitució.

4. Des de la idea d'Espanya, com a molt, pot intentar-se la construcció d'una regió modèlica espanyola. Des de la perspectiva d'Espanya, només pot fer-se nacionalisme espanyol.

Àngel Colom
(Crida a la Solidaritat)

1. Els estatuts atorgats pel govern espanyol a les «comunitats autònomes» de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears i Pitiüses, mai no han estat adequats a cap possibilitat real d'autogovern. Sorgeixen d'una Constitució espanyola que nega el dret a l'autodeterminació dels Països Catalans, com a nació diferenciada d'Espanya i, per tant, representa només una trampa que, avui, ha esdevingut visible per a sectors cada vegada més amplis de catalans.

2. Si parlem de Catalunya, el sistema actual de finançació és el taló d'Aquiles d'aquesta trampa que és l'estatut. L'objectiu és la sobirania fiscal. Un concert econòmic podria ser un punt mitjà. Qualsevol modificació que no parteixi d'aquestes premisses és una nova claudicació i una pèrdua de temps.

3. És evident que aquesta prohibició esquartera la nostra nació. És un dels elements claus que fan que la Constitució espanyola sigui profundament imperialista envers els Països Catalans.

4. Mai. Espanya és la metròpoli que cal combatre. Si volem, és clar, l'alliberament nacional dels Països Catalans. Si volem fer catalanisme.

Rafael Ribó
(Partit Socialista Unificat de Catalunya)

1. Fins ara no hem assolit, amb rares excepcions, vertaders mecanismes d'autogovern i la majoria de les competències estan mancades de marge de decisió política. Conjunturalment hi ha, a més, una doble dificultat: la interpretació restrictiva de la Constitució que fa el PSOE, i féu la UCD, i les ziga-zagues partidàries del govern de CiU.

2. Hi ha una gran incertesa. La situació no és correcta perquè fallen els indicadors i no es garanteix ni l'automatisme ni l'autonomia en la despesa. Els compromisos públics adquirits fins ara no s'han acomplert.

3. La Constitució ho prohibeix com ho prohibia la Constitució de la II República. Malgrat això, podria avançar-se mitjançant acords de cooperació en diversos camps. Sorpren que cap govern, començant pel de Catalunya, no ho hagi plantejat encara a nivell de comunitats dels Països Catalans.

4. Cal una política que parteixi del reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat espanyol i de la igualtat que d'això se'n derivaria. Cal contemplar la Constitució i els estatuts com a fites d'avanç cap a l'autogovern i no com a punt d'arribada.